

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXXVII. Quomodo post Imp. discessum Orthodoxi in Oriente, maxime apud Alexandriam, resumptis animis Lucium ejecerunt, & Petro qui Damasi Romani Pontificis literis munitus redierat, Ecclesias ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

conspiciuntur, longe plus valent ad convincendum, quam ea quæ auditione accipiuntur. Hæc & hujusmodi cum dixisset Moles, necessarii eum ad montem perducunt, ut ab iis qui illic exulabant, ordinaretur Episcopus. Ad hunc igitur modum Moles tunc consecrato, bellum Saracenorum scepsum est. Ac deinceps Mavia pacem cum Romanis servavit, adeo ut filiam suam Victori Magistro militum desponderet. Atque hæc de Saracenis sint dicta.

CAPUT XXXVII.

Quomodo post Imp. discessum, Orthodoxi in Oriente, & maxime apud Alexandria, resumptis animis Lucium ejecerunt, & Petro qui Damasi Romani Pontificis literis munitus redierat, Ecclesiæ redidierunt.

Per idem tempus cum Antiochia Valens Imp. dilectissim, quotquot ubique persecutionem passi erant, magnopere animis confirmati sunt, ac præcipue Alexandrinæ. Quippe tunc recens ab urbe Rôma reverlus erat Petrus cum litteris Damasi Episcopi Romani, quibus ille & consubstantialis fidem, & Petri ordinationem confirmabat. Itaque populus resumpta fiducia, Lucium quidem exturbat, Petrum vero in ejus locum substituit. Et Lucius quidem statim consenso navigio Constantinopolim perrexit. Petrus vero cum exiguo tempore superstes fuisset, ex hac vita migravit, Timotheum fratrem sedis lux successorem relinquens.

CAPUT XXXVIII.

Quomodo Imperator Constantinopolim reversus, cum à populo propter Gotthos convictis oppeteretur, contra Barbaros prefectus est: & cum illis congressus juxta Hadriano-polim Macedonia urbem, interfectus est: cum vixisset annis L. imperasset autem annis XVI.

Porro Imperator Valens ingressus Constantinopolim die tertio Kalendas Ianuas, Consulatu ipsius sexto, & Valentianino Junioris secundo, populum ingenti affectum incertitia offendit. Nam Barbari qui jam Thraciæ depopulati fuerant, ipsa quoque Constantinopoleos suburbana vastabant, cum nullæ tunc adessent copiae ad resistendum ipsis idoneæ. Verum ubi Barbari ad ipsa urbis

VALENS.

όρωμενα, ή ταῖς ἀκοσίαις λαμβανόμενα ταῖς τὰ τοιαῦτα λέγονται τὸ Μωσῆν, οὐ γονοὶ Θηλύδεις τερεῖς τὸ δέργε, ὅπως αὐτὴν χειρολογίαν αφέται τῷ εἰς Ἰζοείαν τυγχαντὸν δέξῃ). Στῶς εν τότε τὸ Μωσεῖος κεισθεῖσι, οἱ Σαρακηνῶν ἐσβέατη πολεμοῦσι εἰχέτε τὸ λοιπόν μανια τερεῖς ρωμαῖοι, εἴλιοι, οἵ τοι θυγατέρα αὐτῆς τῷ σερπιδῷ καλεγούσας βίβλοις ταῦτα φέτι Σαρακηνῶν.

Κεφ. ΑΖ.

Ως στρατιωτὶς λάλειτο, ἀνδρὶς ἀντιτίχεια, οὐ τοῖς ταῖς θεραποντες δρύσοδοι, οὐ μαλισταὶ σὲ σληζανικοὶ εὐελαύνοντες, οὐδὲ τοῖς πάντας ταῖς εὐελαύνοντες, οὐδὲ τοῖς ρώμιοις γραμμάτων δαμάστης τοῖς ρώμιοις οὐδὲ παγκαλεῖστων τοῖς τοῖς ὁμογενεῖς ποιοῖς κατέτειν κατάστοντι αναθαρρήσας τοῖς τοῖς μὴν λέγοντος Ἰζελαύντον αὐτούς τοῦ πέποντος αἷλα λέγοντος μὴν οὐ εἰχεῖ τὸν καντανίνης πόλιν ἐπλεεν πέποντος γονοὶ Επιβαίνεις χρόνον τελθεῖσα, οὐδὲ δοχοκαλπῶν Τιμόθεον αἰδεῖ φονέαντες.

Κεφ. ΑΠ.

Ως οἱ βασιλεὺς ὑποστρίψας εἰ τῷ καντανίνης πόλιν, οὐ δημοσίᾳ τοῖς γέροντις κατεργάθεις, λέγεται τὸ πάντα τοῖς βαρβαροῖς. Εἰ συμβαλλοῦσι τοῖς οὐδειποτε τοῖς ποιοῖς, οὐ ποτὲ επαρπάται, ζόσας μέντοι τοῖς κατα, βασιλεὺος δὲ στοῦ πρὸ τοῖς δια.

Οὐδὲ βασιλεὺς γάλην φέται τὸν τοιαῦτα τοῖς μηνὸς, οὐ τῇ ἔκτῃ εἰπεῖται κατεσία καλεντινιανὸν τὸ νέον τὸ δέσποτε εἰλθωντος τὸν καντανίνηπολιν, εὐεσπαθηδημον εἰ αὐτοία καθεστῶτα τολμῶν βαρβαροὶ κατεδραμένες τὸν Τραχηνὸν τῷ τὰ περάσεια ἐπόσθεν τῆς καντανίνης πόλεως, μηδεμιᾶς εἰς τοῖς αξιομάχοις καθτα διωάμενως ἐπεὶ δὲ κοι τοιστεροῖς